

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot sige tak for de indlæg, der har været til støtte for dagsordenen, som jo da immervæk fire partier i Folketinget kan støtte. Man kunne da også håbe, at hr. Kirk, hvis han får en god nattesøvn, hvad jeg i høj grad ønsker ham, også kunne nå frem til det resultat hen ad morgenstunden, inden vi skal stemme, at det faktisk er den bedste af dagsordenerne.

Hr. Kirk udtrykte jo efter min mening med rette nogen skepsis over for, hvad der egentlig er indholdet i regeringspartierne forslag til motiveret dagsorden. Jeg kan ikke se rettere, end at indholdet er, at man vil holde muligheden åben for at gå i gang med ratifikation, muligvis endog uden folkeafstemning, inden retssagen er afgjort.

Det synes jeg er et dybt beklageligt signal at sende ud oven i en situation, hvor beslutningsprocessen i forvejen er behæftet med alle mulige mangler.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal ganske kort gøre det synspunkt gældende, at det er rigtigt, som udenrigsministeren siger, at Østre Landsrets kendelse ikke faldt ud, som jeg kunne ønske mig, men det har vi haft en tidligere situation, hvor den heller ikke gjorde. Der gik Højesteret ind og satte tingene på plads. Det kunne også tænkes, at Højesteret gør det i denne her situation. Det må vi jo afvente at se.

Det er rigtigt, som ministeren siger, at domstolene er uafhængige, og sådan bør det og skal det være. Mit synspunkt er alene det, at Folketinget faktisk har haft mulighed for at tage stilling til, om man selvstændigt og af egen drift ville udlevere de her papirer. Det har Dansk Folkeparti kæmpet for, at Folketinget gjorde, men et flertal herinde har afvist at udlevere papirerne på trods af den generelle diskussion om åbenhed, som vi hele tiden har. Og det på trods af at de papirer, som er blevet ønsket, ikke har noget som helst med en dansk forhandlingsposition at gøre.

Det er derfor, at jeg siger, at man så kan frygte, at det, Folketingets flertal forsøger, er at holde hånden over nogle papirer, som reelt, hvis de kom frem til retssagen, ville være til hjælp for sagsøgerne og bestemt ikke til hjælp for regeringens standpunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de dagsordensforslag, der er fremsat af Keld Albrechtsen og Elisabeth Arnold m.fl., blive foretaget i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 51:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en association mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater, der optræder inden for rammerne af Den Europæiske Union på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side af den 10. juni 1996.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 30/10 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Ove Fich (S):**

Socialdemokratiet siger ja til ratifikationen af Europaaf-talen med Slovenien.

Det er ikke så forfærdelig lang tid siden, at en delegation fra Europaudvalget besøgte Slovenien, og det var i hvert fald mit klare indtryk, at der her var tale om et land, hvor kvalifikationerne var i orden. Kun på grund af nogle specielle italienske betænkeligheder, som vi i øvrigt ikke deler, er Slovenien haltet bagud i forhold til de andre ansøgere. Det er ærgerligt, og derfor haster det med en hurtig ratifikation.

I øvrigt: Når jeg ser på fremsættelsesskrivelsen fra udenrigsministeren, er der en ting, som stikker lidt i øjnene. Det er, at udenrigsministeren gør rede for, at der er en række lande med Europaaf-taler, hvor disse endnu ikke er ratificeret. Det gælder de baltiske lande. Selv om det nu er et år siden, Danmark ratificerede aftalerne med de baltiske lande, har næsten halvdelen af EU-landene fortsat ikke ratificeret disse aftaler.

Det mener jeg er komplet uacceptabelt. Jeg mener, at vi alle sammen her i Folketinget bør tage kontakt til vore kolleger i andre lande og presse på, for at de får tilendebragt denne ratifikation. Og jeg vil gerne opfordre regeringen til